

СИМОН ШЕМОВ

СВЕТА ШУМА

SIMON ŠEMOV

H

O

L

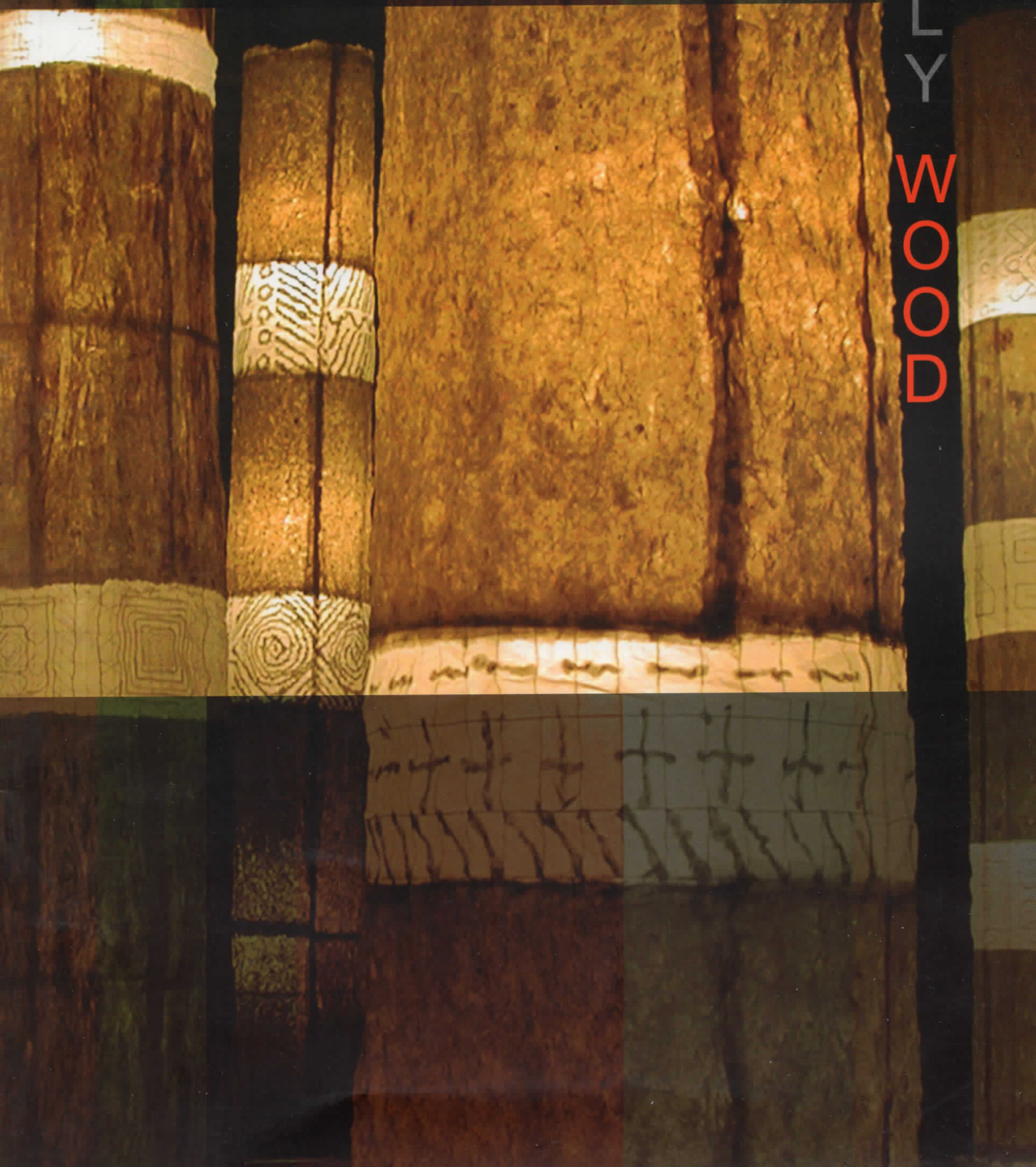
Y

W

O

O

D

СИМОН ШЕМОВ

Simon Šemov

СВЕТА ШУМА

Инсталација со рачна изработена хартија

HOLY WOOD

Instalation with hand made paper

ДИРЕКЦИЈА ЗА КУЛТУРА И УМЕТНОСТ -СКОПЈЕ
СКОПЈЕ, 2003

DIRECTORATE OF CULTURE AND ATRS - SKOPJE
SKOPJE, 2003

СВЕТА ШУМА

СВЕТА ШУМА

СВЕТА ШУМА

Instalacija za svetlo i zvuk (1997)

HOLY WOOD

Instalation with hand made paper

Оваа инсталација и ја посветувам на мојата мајка Васка Шемова

This instalation I dadicate to my mother Vaska Šemova

ШТО ПАМЕТАТ ДРВЈАТА

или

ХРОНИКА НА НАШЕТО ПОСТОЕЊЕ

За Симон Шемов едноставно не може да се пишува само во сегашно време. За да се навлезе поцелосно во разгледувањето на сите аспекти на некој негов сегашен проект, претходно морате да ги знаете неговите минати / реализирани проекти, па дури да имате и информации за неговите идни планови. Зошто само така, во единствен временски и мисловен континуитет, неговите идеи ја оформуваат целосната заокруженост на неговата повеќеслојна мисла. Оттука, за да не се изгубиме низ тајновитите патеки на неговата најнова "Света шума", неопходно е да минеме низ просветлувањето на "Куќата на сонцето".

1. Куќа на сонцето

Инсталацијата "Куќа на сонцето", реализирана во 2000 година, е ликовен еп! Таа раскажува визуелна приказна=историја почнувајќи од самите корени на биолошкиот живот на Земјата, преку првите ликовни знаковни записи за разбирањето на вселената и причините / последиците на нашето присуство на оваа планета, до современите гледања / толкувања / интерпретации на нештата.

Симоновото сонце = нашето сонце нема многу куќи. Земјата му е, барем во рамките на нашите досегашни познавања, единствен цивилизиран дом! И овој факт не бил енигма за првиот цивилизиран човек. Оттогаш па до денес, човекот ја искажува(л) сопствената фасцинација со сонцето на најразлични начини. Еден од нив е и ликовниот = визуелниот, којшто трае со илјадници години.

Бидејќи е слоевит, овој еп е повеќезначно насочен кон гледачот. Тој едновремено раскажува паралелни истории: историја на природата, историја на митовите / знаковноста / симболите, историја на визуелното бележење на најексплоатираниот знак во историјата на цивилизацијата ... Секој може да ја бара и да ја пронајде сопствената омилена страна на историјата!

Имено, култот на сонцето во историјата на цивилизацијата е апсолутно примарен култ. Во него се содржани речиси сите други, но сонцето дефинитивно им ја дава исконската сила. Тоа ќе рече дека ако на оваа планета постои универзален знак = симбол, тоа е знакот = симболот на сонцето. Тој обединува се! Тој е можеби единствениот стабилен апсолут во нашите овоземни животи!!!

Но Шемов во овој проект не се сведе на едностран документарист на некогашни и нечии опсервации, туку - понуди сопствена приказна!

Неговата приказна е апсолутно лична, односно - уметничка. Како што впрочем и доликува на еден еп! Во неа беа / се содржани сите историски факти т.е. вистини, но поминати низ експерименталната лабораторија на уметниковото око.

Се разбира, вклучувајќи ги првенствено (и) неговите лични гледања на проблемот на визуелноста низ милениумите!!! Оттука, неговото / неговите сонца се чиста уметничка есенција на симболите = знаковите на оваа сјајна звезда: предисториски сонца, келтски сонца, словенски сонца, јапонски сонца, кинески сонца... вакви сонца, онакви сонца. Сите сонца кај уметникот се едно сонце: неговото Сонце!! Неговото Сонце е вечниот, незаменлив, неуништив, посакувано недопрен симбол = знак; тој е примордијална моќ и недофатлива сила; тој милениумски памети и горчливо потсетува; тој широкоградо дарува но е свесен дека во негово име се направени најбезочните уништувања; тој е минато но и иднина(?)!

А бидејќи станува збор за ликовен еп, тоа значи дека истиот задолжително се темели на претходни знаења = искуства. Тука уметникот ја искористи целокупната лична палета на верификуван "алхемичар" во најдобрата смисла на овој збор: познавањето на сликарството / графиката; чувството за просторна ориентација; духот за постојано експериментирање со материјалите и со просторот; длабоката потреба да се говори за секогаш актуелни прашања на современ актуелен јазик!!!

2. Уште малку поназад

Сепак треба да се оди уште малку поназад од "Куќата на сонцето", во времето кога Шемов започна да ги прави објектите од рачно правена хартија.

Меѓу другите "производи" на неговата алхемичарска еколошка работилница, едно време се појавија едни чудни објекти што многу наликуваа на дрвја без гранки, но беа дводимензионални и вие сеа обесени на ѕид.

Симон интересно го објаснуваше верувањето во светоста на дрвјата (особено дабот) на овие простори и велеше дека набргу овие негови "дабови" ќе ја добијат и третата димензија што тогаш им недостасуваше.

3. "Света шума"

Денес, пред нас е неговата тајновита "Света шума". Зошто тајновита? Затоа што се' што е свето, во принцип е и тајновито! И оваа шума, бидејќи света, крие тајни познати само на нејзиниот создател. Дел од нив можеби ќе ги откриеме сами - веднаш и тука - а еден дел можеби ќе ни се открие сам, некогаш. Но, оваа шума на Шемов не е интересна само заради тоа што е света и тајновита. Таа се издвојува од другите и според нејзината организација. Односно таа е шума - сцена на која се одвива милениумската пиеса на нашето постоење. На амфитеатрално организираната сцена режисерот ги измешал заедно и актерите и публиката. Невообичаени се и едните и другите.

Актерите се "костимирани" во најмоќниот и најпосакуваниот симбол на човековиот универзум - сјајната звезда што со илјадници години ја жари човечката суета, потхранува мега амбиции и разбранува страсти. Од памтивек нејзината недофатливост го мачи човечкиот род кој знае дека оној што "владее" со оваа звезда владее и со овој свет! Не можејќи да стаса до него, човекот се обидел да смисли обратен процес: како да го "приземји" ова Сонце и да го стави во своја функција?

Историјата вели дека многумина - поединци но и цели народи / религии - се обиделе да се идентификуваат со Сонцето и да се (само)прогласат за негови синови и наследници на неговата моќ и сјај. Ја приземјувале оваа звезда, ја модификувале во свој симбол и ја ставале на жезлото, на штитот, на знамето ... како знак на сопствената големина, сила и моќ. И во негово име, во името на Сонцето, се водени вековни војни, освојувани се територии, поробувани народи, вршен геноцид ... Од сјајна звезда го претворија приземјеното Сонце во крв, чемер и јад! А неговата "куќа", неговиот единствен "цивилизиран" дом во оваа галаксија, ја наполнија со омраза и насилство.

Оттука, овие актери "костимирани" во познатите вековни симболи на приземјеното Сонце всушност не се толку анонимни како што изгледаат. Тоа се актери познати од историјата на "цивилизацијата" на Земјата: Рамзес II и ..., Дарие и Александар, Цезар и Теодорих, Џингис кан, Хитлер и компанија ... Сите заедно, сите на едно место на историската сцена на човековото несовершенство и суетната желба за моќ рамна на сјајот на големата звезда! Воздушестоста, транспарентноста на нивните "костими" всушност е метафора за провидноста на нивната лага, измама, нивниот краткотраен морничав сон дека биле еднакви со Сонцето.

Но актерската "игра" на оваа милениумска сцена, како впрочем и во животот, не е незабележана. Нивната алчна желба за неограничена моќ е внимателно набљудувана од можеби најбројната и секако најстарата "публика" на планетава - дрвјата. Столетните дабови се тивките и ненаметливи сведоци на сите изблици на човечките несовершености низ историјата. Под нивните крошни се раѓале и умирале цареви и тирани, минувале војски и религиозни процесии, се градело и се уривало, се одвивале среќни но и крвави епизоди. Нивното навидум немо присуство на историската сцена не можело да го смени текот на настаните или да влијае на истите. Впрочем, тоа и не била нивна задача.

Но затоа, во нивната долговечност најпрецизно е забележана хронологијата на сите случувања. Под нивната столетна кора, во пресекот на самата срцевина, Шемов смета дека може да се види тајновито писмо. На тоа писмо, со тие чудни знаци, испишана е целата хроника на нашето постоење на оваа планета. Денес, во целата наша хаотична суетност, таа хроника сеуште ни е неразбирлива. Но, еден ден, кога ќе бидеме помудри и поумни, можеби ...?

Оттука всушност и сугестијата на Шемов дека дабовата шума е само навидум нем сведок. За внимателното око таа е жива, пулсира со магична светлина, набљудува и - бележи. Бележи тивко и неупадливо, ја испишува единствената вистинита хроника видена и почувствувана од непосреден и објективен сведок.

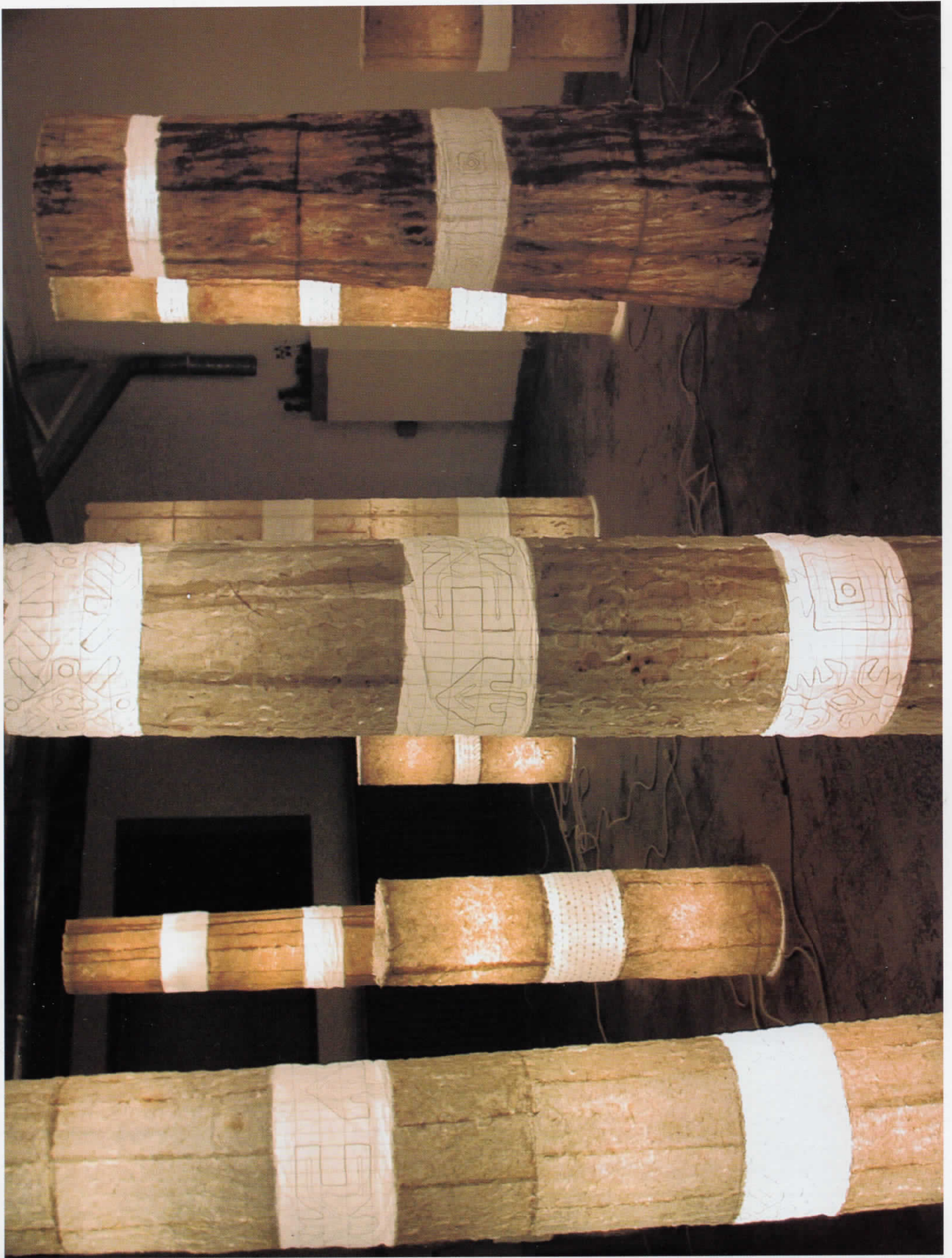
* * *

Со овој проект Шемов дефинитивно докажа дека од рачно правената хартија може да направи буквално се'. Таа за него е сосема рамноправен творечки материјал со глината, железото, бронзата, каменот ... Неговите истражувања во рачно правената хартија добиваат димензија на алхемичарска работилница во која е можно се'.

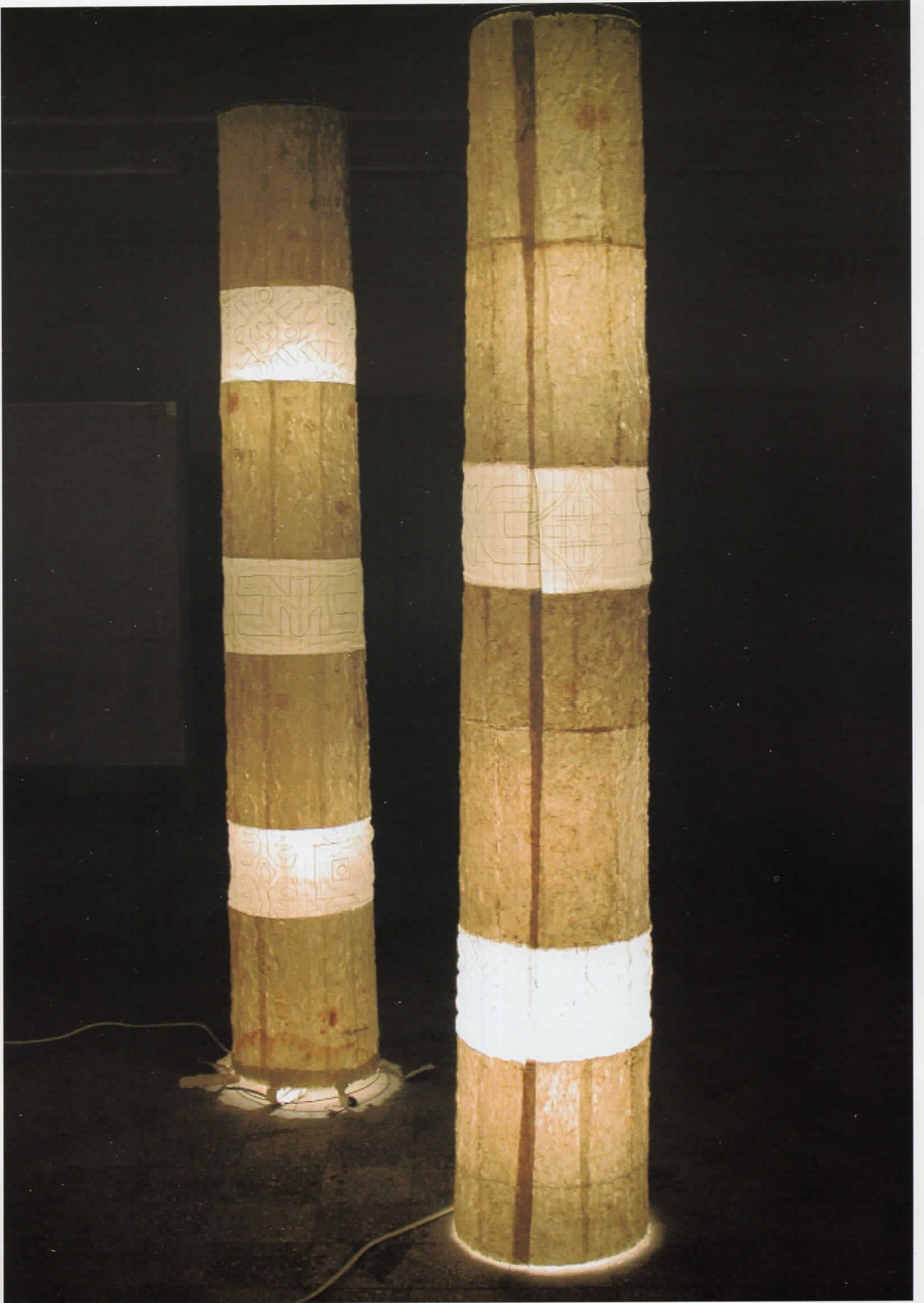
Златко Теодосиевски

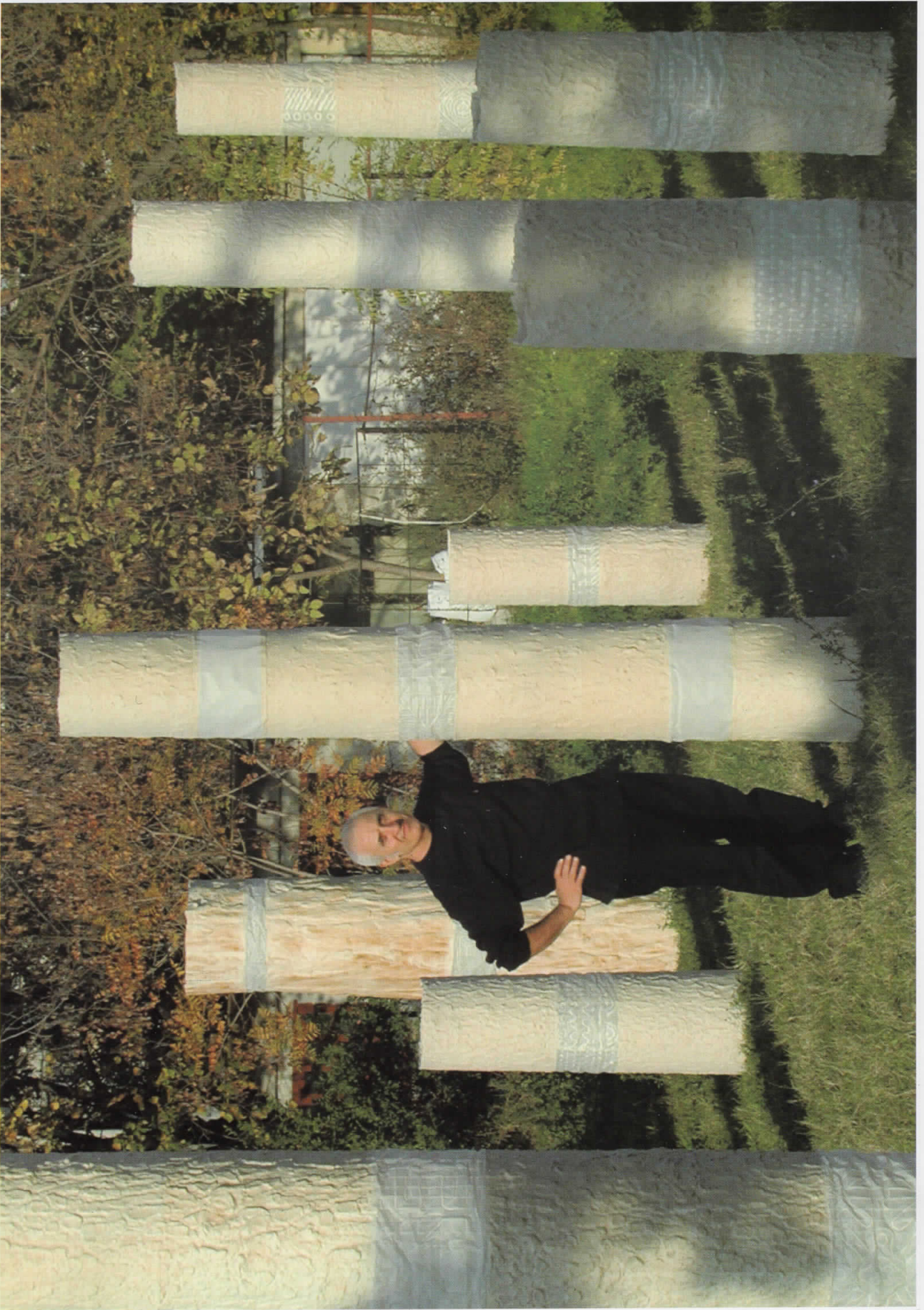

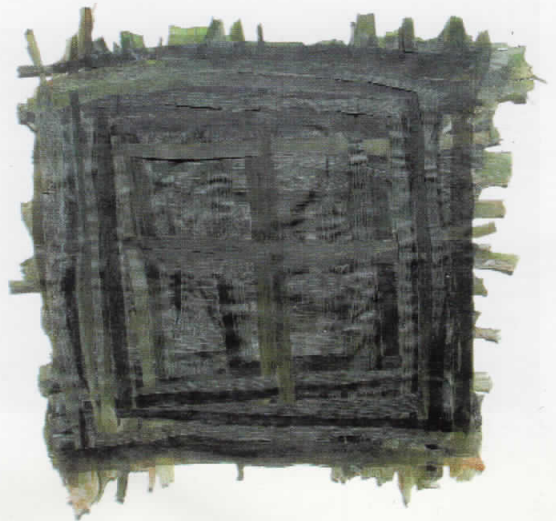

WHAT DO TREES REMEMBER? OR A CHRONICLE OF OUR EXISTENCE

When you write about Simon Šemov, you cannot write merely in the present tense. In order to analyse more completely all aspects of some of his recent projects, you must be familiar with his previous work and even have some information about his future plans. This is the only way in which we can grasp, within an integrated temporal and speculative continuity, his ideas and the full meaning of his multilayered thought.

So, lest we get lost in the mysterious paths of his most recent work, Holy Forest, it is first necessary to visit and be enlightened by his House of the Sun.

1. The House of the Sun

Executed in the year 2000, The House of the Sun is a literary epic that recounts, through a visual story, the history of the planet. Spanning from the roots of biological life on Earth, The House of the Sun captures the first visual symbolic records demonstrating an understanding of the Universe, the causes/consequences of our presence on this planet, and the modern views/interpretations of life and the cosmos. Simon's sun (=our sun) does not have many houses. The Earth is, at least as we understand it today, the only civilized home. Indeed, this fact was not an enigma to the first civilized human beings. Since then, and up to the present day, humans have expressed their fascination with the sun in different ways. One of them is the visual=artistic method, which has existed for thousands of years.

Being multilayered, this epic communicates several meanings to the observer by recounting simultaneously parallel histories: the history of nature, the history of myths/signs/symbols, the history and visual records of the most exploited sign in all of civilization... Anyone can look for and find a favourite side of history.

The cult of the sun is the foremost in the history of civilization. Nearly all other cults are part of it, and all definitely receive primordial strength from the object they revere. If there is a universal sign=symbol on this planet, it is the sign=symbol of the sun. It unites everything. It is perhaps the only stable absolute in our worldly lives!

In this project, however, Šemov has chosen not to be just a one-sided documentarian of someone else's past observations. He offers a story of his own.

Šemov's tale is absolutely personal, or rather artistic, as is appropriate for an epic. It contained/contains all historical facts, or truths, processed in the experimental laboratory of the artist's eye. Of course, this includes, above all, his personal views on the problem of visibility over the millennia! Hence his personal sun/suns are the pure artistic quintessence of the symbols=signs representing our brightest star: prehistoric suns, Celtic suns, Slavic suns, Japanese suns, Chinese suns... this sun, that sun. All the suns form a single sun for this artist: his own Sun!

Šemov's Sun is the eternal, irreplaceable, indestructible, coveted and untouched symbol=sign; it is the primordial power and unreachable force; it remembers the millennia and reminds bitterly; it gives generous presents, but is also aware that the most insolent destruction has been carried out in its name; it is the past and also the future(!) It is a visual epic, and is thus inevitably based on previous knowledge=experience. Here the artist has used the complete personal palette of a confirmed "alchemist" in the best meaning of the word: he shows his excellent command of the medium of painting/print; his feeling for spatial orientation, his spirit for permanent experimentation with materials and space, and his profound need always speak about pressing issues in modern, up-to-date language!

2. A Little Bit Earlier

We should, however, go back a bit earlier than The House of the Sun to the time when Šemov began producing objects from hand-made paper.

Among the rest of the "products" of his alchemical ecological workshop, at some time in the past there appeared unusual objects highly reminiscent of branchless trees, two-dimensional in nature and hung on walls. Simon had an interesting explanation for his belief in the sacred character of trees in this part of the world (in particular, the oak tree), saying that his "oaks" would soon acquire the third dimension that they lacked at the time.

3. Holy Forest

Today we have Šemov's mysterious Holy Forest before us. Why is it mysterious? Because all holy things are fundamentally mysterious! This forest, too, being a holy forest, conceals secrets known only to its creator. We may discover some of them ourselves, now and here, and others may be revealed to us by themselves, sometime in the future.

But Šemov's forest is interesting not only because it is holy and mysterious, but also because it is also highly distinctive in its organization: a forest/stage becomes the setting for the millennia-long drama of our existence where the director intermingles both actors and audience in an amphitheatre organization, creating an unusual mixture indeed.

The actors wear "costumes" embodying the most powerful and most coveted symbol in the human universe - the luminous star that has inflamed human vanity for thousands of years, nourishing mega-ambitions and stirring unquenchable passions. Its aloofness has tormented the human race since time immemorial, and it was once widely believed that the one who "governs" this star will govern this world as well. Unable to reach the sun after centuries, humans altered their strategy, bringing the Sun to the Earth and making it work in their service.

History tells us that enthralled individuals and even whole nations/religions have tried to identify themselves with the Sun by proclaiming themselves sons and heirs to its power and splendour. They brought this star to Earth and they harnessed it as their own symbol, putting it on sceptres, shields and flags, as evidence of greatness, power and might. In the name of the Sun, endless wars have been waged, territories conquered, nations subjugated, genocides perpetrated. From a heavenly body, determined individuals have turned the earthly Sun all too readily into blood, misery and agony, and they have filled its "house," its only "civilized" home in this galaxy, with hatred and violence.

As a result, these actors "dressed in costumes," representing the long-established symbols of the earthly Sun, are not as anonymous as it may seem. These are the actors known from the history of Earthly "civilization": Ramses II, Darius and Alexander, Caesar and Theodoric, Genghis Khan, Hitler and company... All of them together, all on the same historical stage of human imperfection and vain desire for power, imagined themselves equal to the radiance of the great star. The airiness, the transparency of their "costumes" has in fact been a metaphor for the transparency of their lies, schemes and short-lived nightmares, and the fantasy that they were somehow equal to the Sun.

The actors' "play" on this millennial stage, as all things in life, has not gone unnoticed. Their greedy desire for unlimited power has been carefully watched by what is perhaps the largest and oldest audience on this planet - trees. Hundred-year-old oaks have been the silent, self-effacing observers of all manifestations of human imperfection throughout history. Trees have borne witness to the births of emperors and tyrants, to great military campaigns and religious processions, to creation and destruction, to exultant and bloody episodes. Their muted presence on the historical scene could not alter the course of events or impact them in any way, but this was not their task.

In fact, the staggering longevity of trees has enabled them to accurately record the chronology of all events. Šemov believes that a mysterious script exists under their age-old bark, within the cross-section of their trunks. In this script, in these remarkable signs, the entire chronicle of our existence on this planet is written. Today, in all our chaotic vanity, this chronicle is still incomprehensible to us. But one day, when we become wiser and more sensible, perhaps...

Hence Šemov's suggestion that the oak forest is only seemingly a silent witness. To the attentive eye it is alive, pulsating with magic light, constantly watching and recording. It registers quietly and unassumingly; it writes the only true chronicle seen and felt by an immediate and objective witness.

* * *

With this project, Šemov has finally proven that he can turn hand-made paper into literally anything. It is for him a creative material equal to clay, iron, bronze, or stone. His explorations of hand-made paper have acquired the significance of alchemic exploits in a workshop where everything is possible.

Zlatko Teodosievski

СИМОН ШЕМОВ

Роден во Кавадарци, Република Македонија, 1941 година.

Дипломирал на Факултетот за Ликовни Уметности, Белград, (Југославија) во 1964, а постдипломски студии посетувал на Академијата за Ликовни Уметности Слејд, при Лондонскиот Универзитетски Колеџ, Лондон, В. Британија во 1971/72, (Slade School of Fine Arts, London University College). Од 1970 до 1981 предавал сликарство и цртеж на Архитектонскиот Факултет, Скопје, а од 1981 до денес е редовен професор на Факултетот за Ликовни Уметности, при Универзитетот "Св.Кирил и Методиј" во Скопје (1993-1995 тој беше декан на Факултетот). Во школската 1991/92 година, на покана на Универзитетот на Северна Каролина, Гринзборо, САД, предава на предметот експериментална рачна изработка на хартија", во склоп на Фулбрајтовата програма, (University of North Carolina, Greensboro). Како визитинг професор одржал поединечни предавања на: Арт Институтот во Чикаго; Универзитетите во: Бостон, Ајова, Темпи, Санта Клара во САД, (Art Institute Chicago; The Universities: Boston, Iowa, Tempe, Santa Clara, USA), Мусашино Универзитетот за уметност, Токио, Јапонија (Mushashino University, Tokyo, - Japan) на Факултетот за Ликовни Уметности во Велико Трново, Бугарија. Покрај сликарството се занимава со графика, ликовни интервенции, инсталации, и со медиумот рачно изработена хартија.

Министерството за наука на Р. Македонија му го повери научно истражувачкиот проект типови целулозни влакна од билно потекло од Македонија на кој работел шест години, (од 1993 до 1998 г.) на чело на голема истражувачка екипа составена од представници на Факултетот за Ликовни Уметности од Скопје; Фабриците: "Комуна" од Скопје и "Хартија" од Кочани; Природно Научниот Музеј, Н.У. "Климент Охридски" и Државниот Архив на Македонија - од Скопје.

Од 2000 до 2003 година работи како автор и координатор на проектите на програмите на Унеско (Парис) и Темпус (Брисел). Последниот проект Медиум Целулоза при Темпус програмата, се реализира во соработка со Германија (Академијата за ликовни уметности Nurnberg) и Италија (Интернационалната графичка школа, Венеција).

Поважни самостојни изложби : Скопје, Белград, Лондон, Единбург, Братфорд, Њујорк, Нирнберг.

Групни изложби: како представник на земјата и во склоп на значајни интернационални ликовни манифестации (анални, биенални, триенални), изложувал во скоро сите поважни светски ликовни центри низ сите континенти. Добитник е на многу национални и интернационални награди за достигнуања во ликовната уметност.

Ликовни дисциплини кои што ги владее: покрај цртежот, масленото сликарство, акварелот, температа и рачната изработка на хартија, тој практикува: графика, мозаик, скулптура, инсталација и ликовни интервенции.

Студијски патувања: САД, Русија, Украина, Белорусија, Чешка, Словачка, Полска, Франција, Австрија, Велика Британија, Холандија, Грција, Бугарија, Италија, Германија, Унгарија, Јапонија.

Живее и работи во Скопје: Булевар Партизански одреди 101, 1/10, 1000 Скопје, Република Македонија,

телефон: 389 2 / 3064 096,

e-mail: ssemovb@ukim.edu.mk

SIMON ŠEMOV

Born in Kavadarci, Republic of Macedonia, 1941. Graduated from the Academy of Fine Arts, Belgrade, 1964. Attended postgraduate studies in painting and graphics at the Slade School of Fine Arts, London University College, London, 1971/72. From 1970 to 1981 teaches at the Architecture Faculty, Skopje, and from 1981 up to now he is employed as a professor at the Faculty of Fine Arts, Skopje, Kiril and Metodij University (from 1993 to 1995 he was a dean at the Faculty). At his Faculty he teaches: paintings, drawings and handmade paper (nagashizuki and tamezuki).

Invited from the North Carolina University, Greensboro, USA, 1991/92, he teaches the course "Experimental papermaking" (granted a Fulbright scholarship). As a visiting professor he had lectures at: The Art Institute, Chicago; The Universities in: Boston, Iowa, Tempe, Santa Clara (USA), Musashino University, Tokyo (Japan), Veliko Turnovo (Bulgaria). Beside the paintings he is practicing graphics, mosaic, sculpture, fine art interventions, installations, and the medium hand made paper. From 1993 to 1998 Šemov works on a science-research project- Hand made paper, type of cellulose fibers of the plant origin, from Macedonia, sponsored and financed by the Ministry of Science of the R. of Macedonia. Beside the Faculty of Fine Arts, from Skopje, participants in the Project are: Cardboard Factory "Komuna"-Skopje, Paper Factory "Hartija"-Kocani, Nature Science Museum, National University Library "Kliment Ohridski", State Archive of Macedonia-all from Skopje.

From 2000 to 2003 year he is engaged as an author and coordinator of the Projects in the frame of the Programs: UNESCO (a science-research project) and TEMPUS (university project). The last one - Medium Cellulose, (beside participations from many Macedonian institutions) is realized in cooperation with Germany (Academy of Fine Arts - Nürnberg), and Italy (International School of Graphic - Venice).

Selected one-man shows in: Skopje, Belgrade, London, Edinburgh, Bradford, New York, Nürnberg.

Group exhibitions: as a representative of his country he was taking part in many important fine art manifestations in the major world wide art centers.

He received many national and international prizes for his fine art practice.

Study trips: USA, Russia, Ukraine, Czech Slovakia, Poland, France, Austria, Great Brittany, Holland, Greece, Bulgaria, Italy, Germany, Hungary, Japan.

Address: boulevard Partizanski odredi, 101, 1/10, Skopje 91000, Republic of Macedonia, tel.: 389 2 / 3064 096,

e-mail: ssemovb@ukim.edu.mk

Издавач:
ДИРЕКЦИЈА ЗА КУЛТУРА И УМЕТНОСТ - СКОПЈЕ

За издавачот: Никола Глигоров

Организација: Ната Кецкаровска,

Предговор: Златко Теодосиевски,

Фотографија: Борис Шемов

Ликовно обликување: Борис Шемов

Лектура на македонскиот текст: Филип Корженски

Превод и лектура на англиски јазик: Филип Корженски

Тираж: 600 примероци

Подготовка и печати: Скенпоинт

Publisher:

DIRECTORATE OF CULTURE AND ARTS, SKOPJE

For the publisher: Nikola Gligorov

Organization: Nata Keckarovska

Reface: Zlatko Teodosievski

Photography: Boris Semov

Design: Boris Semov

Proofreader of the Macedonian text: Filip Korženski

Translation into English and language editing: Filip Korženski

Copies: 600

Prepress and print: Skenpoint

Каталогот се издава во рамките на исталацијата СВЕТА ШУМА, отворена во Уметничката галерија "Даут Пашин Амам" - Скопје, во текот на јуни, јули, во рамките на СКОПСКО ЛЕТО 2003.

The catalogue is published within the framework of the instalation HOLY WOOD, held in the Art Galery "Daut Paša Amam" Skopje, during June and July, SKOPJE SUMMER 2003.

Проектот е реализиран со поддршка на:
МИНИСТЕРСТВОТО ЗА КУЛТУРА НА РЕПУБЛИКА
МАКЕДОНИЈА

The project is realised with the support of the:
MINISTRY OF CULTURE OF THE REPUBLIC OF
MACEDONIA.

ДИРЕКЦИЈА ЗА КУЛТУРА И УМЕТНОСТ - СКОПЈЕ
DIRECTORATE OF CULTURE AND ARTS - SKOPJE

